

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120319336
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120319336.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ul. X. č. XXX/XX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom S., A.. X.. Y. č. XXXX/XXA, proti žalovaným: 1/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, 2/ P. W., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom H., ul. L. č. XXX/XX, obaja zastúpení splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Benickým, advokátom so sídlom E. F. č. XX, o zaplatenie sumy 3.173,45 eur, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/46/2020-93 zo dňa 01. decembra 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 5C/46/2020-93 zo dňa 01.12.2020 rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 3.173,45 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi proti žalovaným 1/ - 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou podanou na súd 24.08.2020 sa žalobca proti žalovaným domáhal zaplatenia sumy 3.173,45 eur spoločne a nerozdielne na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaní 1/ a 2/ (ďalej len „žalovaní“) uzatvorili dňa 26.09.2014 ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca odovzdal žalovaným dňa 06.10.2014 (prevodom na bankový účet) peňažné prostriedky vo výške 30.000,- eur za účelom úhrady peňažných záväzkov voči S. W., a.s., nakoľko im hrozilo, že bude ich rodinný dom so zastavaným pozemkom a príľahlou záhradou predaný na dražbe. Za účelom získania a následného odovzdania sumy 30.000,- eur žalovaným žalobca uzatvoril v X. X., a.s. zmluvu o úvere. Žalovaní v rozhodnom čase túto zmluvu uzatvoriť nemohli, keďže mali ďalší úver a žiadna banka im už uzatvorenie úveru na sumu 30.000,- eur neumožnila. Od začiatku zmluvného vzťahu založeného zmluvou o pôžičke medzi žalobcom a žalovanými sa žalobca a žalovaní dohodli, že táto zmluva bude primerane vychádzať z ustanovení zmluvy o úvere, ktorú uzatvorili žalobca s bankou v prospech žalovaných najmä čo sa týka výšky a splatnosti mesačnej splátky, celkovej výšky dlhu 44.956,91 eur a doby splatnosti, ako aj to, že žalovaní berú na vedomie, že v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky, sa stáva zročným celý dlh. Žalovaní sa zaviazali žalobcovi uhradiť dlh v splátkach po 179,65 eur (väčšinou uhrádzali po 180,- eur) mesačne, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá mesačná splátka vo výške 179,65 eur mala byť uhradená k 20.11.2014. Žalobca a žalovaní si dohodli konečnú splatnosť dlhu na deň 20.10.2037. Žalovaní v čase uzatvárania predmetnej zmluvy súčasne prisľúbili žalobcovi uhradiť celý dlh do jedného roka od uzavretia zmluvy, čo sa však nestalo. Splácali pravidelne mesačne dohodnutú splátku na účet žalobcu, a to do septembra 2016. Splátku za

mesiac október, december 2016 a január 2017 si bol žalobca nútený od žalovaných vymáhať súdnou cestou. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 11Csp/18/2017-86 zo dňa 01.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.04.2018, zaviazal žalovaných k úhrade sumy 538,95 eur (3 x 179,65 eur), t.j. k úhrade zameškaných splátok. V období od 01.07.2018 do 20.04.2020 mali z titulu zmluvy o pôžičke zaplatiť žalobcovi sumu 3.173,45 eur. Ako vyplýva z doloženého potvrdenia banky, splátky úveru za toto obdobie uhradil len a výlučne žalobca. Žalobca tak na za žalovaných uhradila za obdobie od 01.07.2018 do 20.04.2020 sumu vo výške 3.173,45 eur. Žalovaní popierali nárok žalobcu. Žalobca tiež uviedol, že ďalšie neuhradené splátky za obdobie od 01.02.2017 do 30.06.2018 vo výške 1.745,07 eur mu boli priznané platobným rozkazom sp. zn. 1Up/848/2018 zo dňa 14.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.02.2019.

Podľa súdu si žalobca žalobou uplatnil nárok na zaplatenie splátok úveru v celkovej výške 3.173,45 eur za obdobie od 01.07.2018 do 20.04.2020. Žalovaní sa bránili tým, že im poukázané peňažné prostriedky boli darom žalobcu, k jednotlivým nimi vykonávaným platbám v prospech účtu žalobcu žalovaný 1/ tvrdil, že tieto boli vykonané jeho manželkou z dôvodu, že chceli vrátiť dar žalobcovi a vracali len vtedy, keď mali na splátku. Žalovaný 1/ ďalej tvrdil, že s manželkou (žalovanou 2/ - poznámka odvolacieho súdu) nemali vedomosť o tom, že žalobca si zobral úver, len o tom, že im chce peniaze darovať. Vychádzajúc z dôkazov získaných prečítaním obsahom listín, súd vyhodnotil tvrdenia žalovaných za nepravdivé a vyvrátené obsahom listín, ktoré naopak, potvrdzovali tvrdenia žalobcu. Už bolo totiž judikované rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 11Csp/18/2017-86 zo dňa 01.03.2018 (a napokon aj platobným rozkazom vydaným upomínacím súdom Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 1Up/848/2018 zo dňa 14.11.2018), ktoré sa viedlo na rovnakom skutkovom základe pri totožných subjektoch sporu, že na účet žalovanej 2/ bola dňa 06.10.2014 z účtu žalobcu prevedená (odpísaná) suma 29.850,- eur, t.j. totožná suma, ktorej prijatie potvrdil vo výpovedi v tomto konaní žalovaný 1/. V tomto uvedenom konaní súd na základe zhodného tvrdenia žalovaných ustálil, že žalovaní sumu 29.850,- eur prijali za účelom vyriešenia svojich finančných problémov s tým, že túto sumu budú splácať podľa splátkového kalendára stanoveného veriteľom (X. X., a.s.) - t. j. v mesačnej splátke, s výškou ktorej boli nepochybne oboznámení a túto nepochybne aj (konkludentne) akceptovali, keďže z účtu vedeného na meno žalovanej 2/ bola mesačná splátka v zaokrúhlenej sume 180,- eur riadne zasielaná na účet žalobcu, teda splácaná. Takto ustálený skutkový stav bol zhodný s tvrdením žalovaného 1/ v jeho účastníckej výpovedi v rámci tohto konania o tom, že z účtu jeho manželky na účet žalobcu poukazovali splátku cca 179,- eur, hoci sa tak malo diať titulom vrátenia daru. Žalovaní teda nielenže potvrdili prevzatie finančných prostriedkov od žalobcu v sume 29.850,- eur, ktoré tento získal prostredníctvom úveru od X. X., a.s., ale túto „pôžičku“ v určitom období aj dohodnutými splátkami splácali. Výška splátky a jej splatnosť sú v podstate zhodné s výškou splátky a jej splatnosťou stanovenou podľa zmluvy o splátkovom úvere č. 5062314753, a to vo výške 179,65 eur so splatnosťou k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca s tým, že posledná splátka bola splatná 20.10.2037 (a bola vyčíslená na sumu 124,06 eur). Skutočnosť, že v určitom období žalovaní pôžičku splácali opäť vyplýva aj z citovaného rozsudku (a pripojeného spisu sp. zn. 11Csp/18/2017), kde mal súd preukázané, že na účet žalobcu bola z účtu vedenom na meno žalovanej 2/ „pripisovaná“ suma 180,- eur mesačne, konkrétne v období 18.11.2014, 15.12.2014, 19.01.2015, 20.02.2015, 19.03.2015, 17.04.2015, 18.05.2015, 19.06.2015, 16.07.2015, 18.08.2015, 18.09.2015, 19.10.2015, 24.11.2015, 21.12.2015, 19.02.2015, 29.03.2015, 19.04.2016, 02.06.2016, 20.06.2016, 26.07.2016, 21.11.2016 ako i v období 20.04.2017, 22.05.2017, 20.06.2017, 25.07.2017, 14.09.2017, 12.10.2017 suma po 158,28 eur a v mesiacoch apríl a máj 2018 vložili priamo na úverový účet po 179,65 eur. Žalovaní neuhradili žalobcovi splátky pôžičky za obdobie od 01.07.2018 do 30.04.2020. Vychádzajúc z takto ustáleného stavu bolo potom zrejmé, že nemohlo ísť o dar žalobcu voči žalovaným, keďže darovanie je bezodplatným právnym úkonom, pri ktorom obdarovaní žalovaní dar s vďakou prijímajú bez toho, aby sa ho zaviazali vrátiť v splátkach. Vrátenie daru je totiž možné len v prípade naplnenia hmotnoprávných podmienok nevhodného správania sa obdarovaných voči darcovi, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Vo vzťahu k týmto podmienkam žalovaní neposkytli súdu žiadne skutkové tvrdenie a dôkazy. V súdnej veci bol preukázaný nielen vznik a existencia pôžičky (záväzkového vzťahu), ale i to, že žalovaní porušili svoju povinnosť plniť svoj záväzok (dlh) riadne a včas. Podľa platne uzatvorenej ústnej zmluvy o pôžičke im bola odovzdaná zo strany žalobcu dňa 06.10.2014 suma 29.850,- eur (odpísaním z jeho účtu na účet žalovanej 2/). Žalovaní za sporné obdobie (od 01.07.2018 do 30.04.2020) splátky pôžičky žalobcovi nevrátili (ide o 18 splátok x 151,24 eur + 1 splátka x 122,83 eur + 1 splátka x 149,- eur + 1 splátka x 179,30 eur). Súd preto žalobe s poukazom na ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka na ktorého základe vykonal právne posúdenie vyhovel. Vo vzťahu k argumentácii žalovaných o údajnej 5 ročnej fixácii úrokov a tomu, že nemohli zmluvu o splátkovom úvere, ktorú uzatvoril žalobca ovplyvniť, bolo možné len opäť zopakovať (obdobne ako

to bolo vyslovené v rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 11Csp/18/2017), že žalovaní ako osoby plne spôsobilé na právne úkony mali venovať väčšiu pozornosť i záujem o dojednanie podmienok pôžičky a v prípade, že im toto nebolo umožnené, mali možnosť túto pomoc (právne subsumovateľnú pod „ústnu zmluvu o pôžičke“) neprijať - odmietnuť. Naopak žalovaní sumu úveru titulom nimi uzatvorenej pôžičky prijali, dlh podľa zmluvy v určitom období plnili. Pokiaľ sa o podmienky poskytnutého úveru a tým zároveň i podmienky pôžičky a zloženie pravidelnej mesačnej splátky pri ich dojednávaní, ako i poskytnutí peňažných prostriedkov nezaujímal, resp. konkludentne akceptovali, táto ich pasivita nijakým spôsobom neneguje existenciu ich záväzku a túto nemožno pričítať na ľarchu žalobcu. Pokiaľ ide o ich argumentáciu o povinnosti žalobcu vyzvať ich na plnenie súd uviedol, že povinnosť veriteľa vyzvať žalovaných na splnenie dlhu by malo význam pri uplatnení úroku z omeškania. V danom prípade si žalobca voči žalovaným neuplatnil úrok z omeškania, preto argumentácia o povinnosti žalobcu vopred vyzvať žalovaných na úhradu ich dlhu, bola právne irelevantná.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ a z dôvodov podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu - 100 %, keďže mal vo veci plný úspech. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalovaní prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie a to v celom rozsahu. Navrhli, aby súd druhej inštancie napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie alebo ho zmenil tak, že žalobný návrh v celom rozsahu zamietne ako nedôvodný a prizná im aj náhradu trov odvolacieho konania.

V rámci odvolacieho dôvodu, ktorým súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) uviedli, že sa súd absolútne nezaoberal ich argumentáciou a že sa v rozsudku odvolával na dôkazy, s ktorými neboli oni v tomto konaní oboznámení. Konajúci súd pri rozhodovaní pochybil v tom, že v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol zásadné prostriedky procesnej obrany, ktorú oni použili a nijakým spôsobom nevysvetlil, ako posúdil ich podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty (v rozpore s § 220 ods. 2 C. s. p.). Mali pocit, že súd pri neúčasti žalobcu vykonával dokazovanie napriek tomu, že takéto dokazovanie tento v konaní nenavrhol a bol porušený princíp sporového konania. Súd sa pred pojednávaním zrejme oboznámil so spisom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 11Csp/18/2017 avšak oni neboli s ním nijako oboznámení počas konania a tento dôkaz im nebol zaslaný pred daným pojednávaním. V konaní bol teda vykonaný dôkaz, o ktorom ani oni nevedeli pričom žalobe bolo vyhovené práve kvôli údajným výpovediam v predmetnom konaní. Ďalej poukazovali na to, že dôkazné bremeno bolo na strane žalobcu, pričom tento nijako nepreukázal vznik pôžičky a predovšetkým podmienky vrátenia predmetnej pôžičky. Súd sa s ich tvrdeniami nijako nevysporiadal. V odôvodnení rozhodnutia absentuje reálne zdôvodnenie ich tvrdení. V ďalšej časti odvolania žalovaní odvolávajú sa na ust. § 365 ods. 1 písm. h/, f/ C. s. p. mali vážne výhrady k právnemu a skutkovému posúdeniu danej veci. Žalobca do konania nijako nepredložil dôkaz o tom, že im poskytol nejaké finančné plnenie. Súd pochybil, nakoľko mal zhodnotiť, že žalobca nepreukázal v konaní dôkazné bremeno. V konaní upozornili na viacero rozhodnutí súdnych autorít, ktoré súd prvej inštancie nerešpektoval (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.11.2018 sp. zn. 5Co/94/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 33Cdo 3878/2008 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/440/2016). Zároveň uviedli, že z vykonaného dokazovania nie je zrejmé (aj v prípade, že by žalobca preukázal poskytnutie finančných prostriedkov), že sa s nimi dohodol na splátkach za údajnú pôžičku. Žalobca nepreukázal dôkazné bremeno a nijako nepreukázal dohodu o splácaní údajne poskytnutej sumy. Tento nežiada od nich vrátenie údajnej pôžičky, ale žiada o vrátenie údajných splátok viažucich sa k pôžičke (ktorá nebola preukázaná). Ako uviedli v odpore proti vydanému platobnému rozkazu, nebolo nijako preukázané, že oni budú žalobcovi splácať údajnú pôžičku na základe zmluvy o úvere, ktorou oni neboli súčasťou a nemohli ju nijako ovplyvniť. Taktiež v ňom uviedli, že tvrdenia žalobcu nemali ani logickú oporu. Predložená úverová zmluva nemala 25-ročnú fixáciu úrokov. Ako potom mohli oni súhlasiť so zmluvou a výškou úrokov, ktoré nemohli byť v čase „údajnej“ dohody jasné. Podľa žalovaných súd v konaní ani neskúmal, či vôbec došlo k nejakej dohode o tom, ako sa má predmetná údajná pôžička vrátiť (napriek tomu, že práve toto bolo predmetom konania). Ak by aj bola predmetná pôžička poskytnutá, mohla (v závislosti od dohody, ktorá nebola preukázaná) sa vrátiť v horizonte jedného mesiaca, ale aj niekoľkých rokov. Žalobca uviedol, že sa vraj s nimi mal dohodnúť o tom, že ak by nezaplatili čo len jednu splátku, stáva sa zročná celá suma vo výške 44.000,- eur. Ak by to bola teda pravda, tak oni neplatili viac ako jednu dohodnutú splátku a žalobca

nemal žalovať splátky, ale mal žalovať celú údajnú poskytnutú sumu. Mali za to, že pred súdom mala byť sporným v konaní skutočnosť, na základe akého predloženého dokladu boli poskytnuté finančné prostriedky zo strany žalobcu im. Následne sa mal súd zaoberať otázkou, či je preukázaná dohoda zmluvných strán o spôsobe vrátenia „údajnej“ pôžičky. Súd dospel k názoru, že oni nevrátili žalobcovi 18 splátok len na základe dojmov, bez reálneho preukázania týchto skutočností zo strany žalobcu. Zo spisu nevyplýva žiadny dôkaz o tom, že sa žalobca s nimi dohodol na tom, že budú splácať „údajnú“ pôžičku splátkami podľa zmluvy o splátkovom úvere č. 5062314753. Je tak podľa nich zrejmé, že súd zle vyhodnotil § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka s okolnosťami daného prípadu. Naopak je zrejmé, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p., z nasledovných dôvodov:

5. V zmysle ust. § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd je pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.), na ktoré odvolací súd prihliada ex offa, teda aj bez toho, aby boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

6. Z pohľadu porušenia práva žalovaných na spravodlivý proces vnímali títo v odvolaní nedostatky napadnutého rozsudku (resp. konania, ktoré mu predchádzalo) v tom, že súd sa absolútne nezaoberal ich argumentáciou v rozsudku a odvolával sa na dôkazy, s ktorými neboli oni v tomto konaní oboznámení.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. K uvedenej námietke žalovaných odvolací súd uvádza, že ich obranu okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol a to v bode 4. V bode 11 uviedol, že z dôkazov získaných prečítaním obsahom listín vyhodnotil ich tvrdenia za nepravdivé a vyvrátené obsahom listín. Skutočnosti preukázané zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 11Csp/18/2017 považoval za zhodné s tvrdením žalovaného 1/ v jeho účastníckej výpovedi v rámci tohto konania o tom, že z účtu jeho manželky na účet žalobcu poukazovali splátku cca 129,- eur, hoci sa tak malo diať titulom vrátenia daru. Okresný súd zaujal záver, že nemohlo ísť o dar žalobcu. Reagoval na obranu žalovaných aj v bode 15. odôvodnenia rozhodnutia. Žalovaní vytýkali súdu, že neboli oboznámení s dôkazmi, na ktoré sa tento odvolával a poukazovali na to, že sa jedná o spis Okresného súdu Námestovo sp. zn. 11Csp/18/2017. K uvedenému odvolací súd uvádza, že dôkaz pripojením spisu navrhol žalobca už v žalobe, keď uviedol, že ním označený spis doloží konajúci súd (č.l. 6 spisu). Žaloba bola žalovanému 1/ doručená dňa 13.07.2020 a žalovaná 2/ si zásielku neprevzala v odbornej lehote a preto táto bola vrátená súdu dňa 06.08.2020 (č.l. 54 spisu). Prevzatie platobného rozkazu, ktorého súčasťou bola aj žaloba potvrdil splnomocnený zástupca žalovaných v rámci podaného odporu proti nemu. Mali preto vedomosti o navrhnutom dôkaze a mali možnosť sa s ním a to nazrením do súdneho spisu oboznámiť spôsobom uvedeným v ust. § 195 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdny. Spisy sa stranám sporu súdom nezasielajú. Okresný súd oboznámil obsah spisu ako to vyplývalo zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 01.12.2020 ako i zvukovej nahrávky o

priebehu pojednávania. K spôsobu vykonania dôkazu žalovaní nemali výhrady. Podľa odvolacieho súdu tak vzhľadom na uvedené skutočnosti nedošlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý proces.

9. V ďalšej časti odvolania mali žalovaní výhrady k právnomu a skutkovému posúdeniu danej veci tvrdiac, že žalobca nepreukázal v konaní dôkazné bremeno keďže nepredložil dôkaz o tom, že im poskytol nejaké finančné plnenie a či vôbec došlo k nejakej dohode o tom, ako sa má predmetná údajná pôžička vrátiť. Je tak podľa nich zrejmé, že súd nesprávne vyhodnotil § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka s okolnosťami daného prípadu.

10. Podľa odvolacieho súdu rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 C. s. p. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Súd prvej inštancie dospel aj k správnym právnym záverom. Rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie má náležitosti uložené ust. § 220 C. s. p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať.

11. Nad rámec uvedeného a k námietke žalovaných odvolací súd dodáva nasledovné:

K zmluve o pôžičke v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka nedochádza len na základe dohody strán (účastníkov zmluvy) účinným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy o pôžičke, ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Veriteľ, ktorý sa žalobou na súde domáha od dlžníka, aby mu vrátil požičané peniaze, musí v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka splniť dôkaznú povinnosť podľa § 132 ods. 1 a § 185 ods. 1 C. s. p., teda musí uniesť dôkazné bremeno nielen o tom, že s dlžníkom v určitom čase uzavrel zmluvu o pôžičke peňazí, ktoré mu mali byť v dohodnutej dobe dlžníkom vrátené, ale aj o tom, že tieto peniaze dlžníkovi skutočne požičal (prenechal mu ich, odovzdal mu ich) a to či už v hotovosti alebo formou bezhotovostného platobného styku. K podobnej argumentácii, vychádzajúcej z rovnakej právnej úpravy, dospel aj Najvyšší súd Českej republiky vo veci sp. zn. 33 Cdo 3878/2008-138, keď judikoval, že ak k pôžičke dochádza na základe zmluvy, podľa ktorej veriteľ poskytne (prenechá), peniaze dlžníkovi, ktorý sa ich zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby, potom v spore o vrátenie požičanej sumy má žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že žalovaný dlh riadne a včas nezaplatil. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bola uzavretá zmluva o pôžičke, a že podľa nej bolo dlžníkovi plnené, spočíva na veriteľovi. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, potom veriteľ uniesol dôkazné bremeno.

12. Vzhľadom na uvedené aj podľa odvolacieho súdu bolo opodstatneným vychádzať zo skutkového stavu preukázaného v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 11Csp/18/2017 (právoplatným rozsudkom č. k. 11Csp/18/2017-86 zo dňa 01.03.2018 bolo rozhodnuté v prospech žalobcu), ktoré prebiehalo medzi tými istými stranami sporu, na podklade tých istých skutkových tvrdení ohľadom ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 26.09.2014, na základe ktorej žalobca odovzdal žalovaným dňa 06.10.2014 (prevodom na bankový účet žalovanej 2/) peňažné prostriedky v sume 29.850,- eur. Táto suma bola žalobcovi preukázateľne poskytnutá na základe zmluvy o úvere, ktorú tento uzavrel so X. X., a.s. ako veriteľom. V predmetnej veci tak bol preukázaný vznik a existencia záväzkovo-právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Aj v tejto preskúmvanej veci samotný žalovaný 1/ na pojednávaní dňa 01.12.2020 uviedol: „žalobca klame, pretože na účet žalovanej 2/ nezaslal sumu 30.000,- eur, ale zaslal sumu 29.850,- eur“. Bolo tak opätovne potvrdené poskytnutie peňažného plnenia zo strany žalobcu. Žalovaný 1/ v rámci výsluchu tiež uviedol: „my sme splácali peniaze v prospech účtu žalobcu...splátky platila manželka, je to suma cca 179,- eur mesačne“. Ďalej i nasledovné: „my sme mu to chceli vrátiť a keď máme na splátku, tak mu dáme, ale nikdy sme mu nesľúbili, že mu niečo dáme a ani on netvrdil, že mu to máme vrátiť“. Aj uvedené svedčí o dohode o splácaní pôžičky v splátkach, ktorých výška sa v podstate zhodovala s výškou splátky podľa úverovej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca. Výhrady žalovaných k skutkovému a právnomu posúdeniu danej veci tvrdiac, že žalobca nepreukázal v konaní dôkazné bremeno tak boli podľa odvolacieho súdu vyvrátené nimi samotnými. Okrem toho bolo na žalobcovi či si bude od žalovaných uplatňovať jednotlivé splátky pôžičky alebo celú poskytnutú sumu a to aj v prípade, že by bolo dohodnuté splácať pôžičku pod stratou výhody splátok, t.j. v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane splatný celý dlh. Námietky žalovaných tak považoval za nedôvodné.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalobcu v spore (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p.) z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola strana žalobcu a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).